

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

A1 - Point, s.r.o., IČ: 27140598

se sídlem Záběhlická 134/95, Praha 10

zastoupen advokátem Mgr. Michalem Müllerem

se sídlem Krkonošská 1512/11, Praha 2

proti

žalovanému

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce

se sídlem Štěpánská 15, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2015, č.j. ČOI 53547/15/O100, sp. zn. ČOI 55426/14/1000

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ředitele inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského kraje a Hl. m. Prahy (dále jen

„správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 4. 2015, č.j. 10/1310/14/34, kterým byla žalobci ve výroku I. rozhodnutí uložena úhrnná pokuta ve výši 20.000,- Kč, a to pro:

- porušení § 4 odst. 3 v návaznosti na § 5 odst. 1 písm. c) a naplnění skutkové podstaty § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), kterého se žalobce jako prodávající dopustil tím, že porušil zákaz používání nekalých obchodních praktik, které byly v rozporu s požadavky odborné péče a byly způsobily podstatně ovlivnit rozhodování spotřebitele tak, že mohl učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil, neboť na svých webových stránkách www.prodejdu.cz (staženy dne 9. 5. 2014) uváděl nejednoznačné informace týkající se práva odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku ve lhůtě 14 dnů, a to prostřednictvím informací v bodě 8.a) „*Odstoupení od smlouvy – kupující spotřebitel*“, přičemž poskytnuté informace neodpovídaly § 1818, § 1831 a § 1832 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění rozhodném (dále jen „občanský zákoník“);
- porušení § 12 odst. 1 a naplnění skutkové podstaty § 24 odst. 7 písm. j) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se žalobce jako prodávající dopustil tím, že spotřebitele neinformoval v souladu s cenovými předpisy o ceně výrobku (gelová vůně do auta) zřetelným označením výrobku cenou ani informací o ceně výrobku jinak vhodně nezpřístupnil;
- porušení § 13 a naplnění skutkové podstaty § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se žalobce jako prodávající dopustil tím, že spotřebitele neinformoval o podmínkách uplatnění práva z vadného plnění, neboť na svých webových stránkách www.prodejdu.cz (staženy dne 9. 5. 2014) v bodě 4. „*Neoprávněná reklamace, neuznaná reklamace*“ a „*Záruční podmínky*“ nesprávně informoval o tom, že spotřebiteli mohou být účtovány náklady při neoprávněné nebo neuznané reklamaci, neboť taková úhrada nákladů je nepřípustná, když spotřebitele nelze smluvně nebo jednostranným prohlášením prodávajícího omezit na jeho právu z odpovědnosti za vady. Poskytnuté informace odporují smyslu ustanovení obecně platných právních předpisů (§ 1813 a § 1814 písm. a) občanského zákoníku) a jsou způsobily omezit a znevýhodnit spotřebitele oproti zákonné úpravě.

Ve výroku II. rozhodnutí správní orgán I. stupně zastavil řízení ve věci naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle §24 odst. 7 písm. j) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měl žalobce jako prodávající dopustit tím, že porušil § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť spotřebitele neinformoval v souladu s cenovými předpisy o ceně výrobku (potahy sedadel, motorové oleje, kryty kol, stěrače, koberečky do auta) zřetelným označením výrobku cenou ani informací o ceně výrobku jinak vhodně nezpřístupnil.

Ve výroku III. rozhodnutí uložil správní orgán I. stupně žalobci povinnost dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“) a § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění rozhodném nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000,- Kč.

II.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě vytkl správnímu orgánu I. stupně porušení právních předpisů při provádění kontroly tím, že žalobci bylo sděleno jméno podatele podnětu, na základě něhož byla u žalobce provedena kontrola.
3. Namítal, že každý zákazník je jednoznačným způsobem informován o ceně výrobku prostřednictvím katalogu, který je volně dostupný jak na výdejním místě žalobce, tak v počítači na výdejním místě žalobce. Katalog přitom obsahuje veškeré údaje o cenách veškerých výrobků, jakož i další informace o výrobcích nabízených žalobcem. Nesouhlasil s tím, že možnost označení výrobků jiným způsobem lze toliko subsidiárně. V této souvislosti poukázal na § 13 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o cenách“), který umožňuje zpřístupnit informaci o ceně na viditelném místě formou ceníků nebo jiným přiměřeným způsobem. Zdůraznil, že ceník obsažený v katalogu nevzbuzuje zdání, že cena je nižší, než jaká je ve skutečnosti; že stanovení ceny závisí na okolnostech, na nichž ve skutečnosti nezávisí; že v ceně jsou zahrnuty dodávky výrobků, výkonů, prací nebo služeb, za které se ve skutečnosti platí zvlášť; že cena byla nebo bude zvýšena, snížena nebo nezměněna, i když tomu tak není; a že vztah ceny a užitečnosti nabízeného výrobku nebo služby a ceny a užitečnosti srovnatelného výrobku nebo služby je takový, jaký ve skutečnosti není.
4. Namítal, že aktuální obchodní podmínky žalobce jsou plně v souladu s platnými právními předpisy, a proto nemohlo dojít k porušení, které je mu vytýkáno. Správní orgány při posouzení věci vycházely z již neplatných a neúčinných obchodních podmínek, ačkoli na internetových stránkách žalobce byly v době provádění kontroly přístupné i aktuální obchodní podmínky. Připustil, že bylo zavádějící zveřejnit na internetových stránkách vedle platných i neplatné obchodní podmínky, avšak žalobce tak činil v zájmu spotřebitele. Odmítl zároveň, že nebylo povinností správního orgánu I. stupně zkoumat, zda jsou posuzované obchodní podmínky platné a účinné.
5. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 13. 10. 2015 odmítl, že by žalobci bylo ze strany správních orgánů sděleno jméno podatele podnětu. I kdyby ke sdělení jména podatele došlo, byla by tato skutečnost důvodem k provedení opatření uvnitř správního orgánu, neměla by však vliv na průběh správního řízení vedeného se žalobcem pro zjištěné protiprávní jednání.
7. Zdůraznil, že žalobce byl shledán vinným z porušení § 12 odst. 1 a nikoli z porušení § 12 odst. 2 písm. a) až e) zákona o ochraně spotřebitele. Informace o ceně uvedené v katalogu, jenž se měl nacházet v provozovně žalobce v tištěné a elektronické verzi a který obsahuje veškeré výrobky žalobce čítající stovky položek, nebylo možné považovat za řádnou informaci o ceně dle § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 13 odst. 2 písm. a) až e) zákona o cenách. Spotřebitel je tímto způsobem zatížen zbytečně časově náročnými úkony, které musí provést za účelem seznámení se s cenou vystaveného výrobku. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 2. 3. 2006, č.j. 11 Ca 203/2005-30 a konstatoval, že na žalobce nejsou kladeny nepřiměřené požadavky, pokud je vyžadováno, aby výrobky vystavené v prodejně za účelem prodeje označil cenou nebo v provozovně na viditelném místě vyvěsil přehledný ceník.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

8. Vysvětlil, že obchodní podmínky, které byly předmětem kontroly, byly staženy z hlavní nabídky na internetových stránkách žalobce. Správní orgán I. stupně simuloval běžné chování průměrného spotřebitele, tedy prošel nabídku žalobce, seznámil se s jeho obchodními podmínkami a učinil u něj kontrolní nákup. Správní orgán, resp. spotřebitelé nemohli předvídat, že dané obchodní podmínky nebyly aktuální a že si mají vyhledat obchodní podmínky jiné, které měly být umístěny jinde na internetových stránkách žalobce.
9. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

III.

Obsah správního spisu

10. Z úředního záznamu správního orgánu I. stupně ze dne 16. 5. 2014 vyplývá, že týž den byl v provozovně žalobce proveden kontrolní nákup objednaného zboží. Z bodu 2. úředního záznamu vyplývá, že provozovna žalobce sloužila rovněž jako prodejna, přičemž u výrobku gelová vůně do auta, který byl vybrán do kontrolního nákupu, nebyl spotřebitel v okamžiku nabídky žádným vhodným způsobem seznámen s platnou cenou. Součástí úředního záznamu je příloha č. 6 obsahující náhled internetových stránek žalobce www.prodejnilu.cz ze dne 9. 5. 2014 obsahující obchodní podmínky žalobce.; z obchodních podmínek vyplývá, že jsou platné od 1. 3. 2011.
11. Dne 19. 6. 2014 sepsal správní orgán I. stupně Protokol o kontrole provedené s žalobcem, kde v bodě 5. uvedl, že v části obchodních podmínek „*Odstoupení od smlouvy – kupující spotřebitel*“ není spotřebitel korektně informován o právu na odstoupení od smlouvy a následnému způsobu vrácení peněžních prostředků a v části obchodních podmínek „*Neoprávněná reklamace, neuznaná reklamace*“ dochází k porušení § 13 zákona o ochraně spotřebitele.
12. Proti protokolu ze dne 19. 6. 2014 podal žalobce námitky ze dne 3. 7. 2014. V námitkách žalobce poukázal na porušení povinnosti kontrolujících osob, které mu sdělily jméno osoby, jež podala podnět; dále poukázal na to, že zákazníci jsou zřetelně a jasně informováni o ceně produktu v katalogu, který je volně dostupný na prodejně a rovněž elektronicky v počítači na prodejně. Upozornil, že obchodní podmínky, které správní orgán I. stupně zkoumal, byly platné jen do 31. 12. 2013, přičemž na internetových stránkách žalobce jsou již nové obchodní podmínky, dosud neplatné byly žalobcem odstraněny a byly sloučeny webové odkazy informující zákazníky o obchodních podmínkách.
13. O námitkách rozhodl ředitel správního orgánu I. stupně dne 1. 8. 2014. V odůvodnění uvedl, že dne 16. 5. 2014 v době kontroly nebyl spotřebitel vhodným způsobem informován o ceně zakoupeného výrobku, který byl nabízen k prodeji. Informace o ceně musí být spotřebiteli zpřístupněna tak, aby ji nemusel sám aktivně zjišťovat. Výrobek bylo možné přímo označit cenou, proto považoval za irelevantní možnost zjišťování ceny v tištěném nebo elektronickém katalogu v provozovně žalobce. Dále uvedl, že i kdyby na internetových stránkách žalobce byly ve stejný okamžik zveřejněny dvoje obchodní podmínky, nebyl spotřebitel seznámen se skutečností, že obchodní podmínky platné do 31. 12. 2013 se vztahují toliko na právní vztahy vzniklé do daného data a že se tedy nevztahují na kupní smlouvy uzavřené po tomto datu. Spotřebitel se mohl domnívat, že kontrolované obchodní podmínky jsou platné, a proto jejich posuzování shledal ředitel správního orgánu I. stupně za zpodstatnělé.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

14. Správní orgán I. stupně vydal dne 14. 4. 2015 rozhodnutí č.j. 10/1310/14/34, kterým žalobci uložil ve výroku I. rozhodnutí úhrnnou pokutu ve výši 20.000,- Kč za spáchání tří správních deliktů dle § 24 odst. 1 písm. a), § 24 odst. 7 písm. j) a § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně nejprve shrnul, že vycházel z kontrolních zjištění ze dne 19. 6. 2014, dle kterých se žalobce dopustil zákazu používání nekalých obchodních praktik, když v obchodních podmínkách na svých internetových stránkách uváděl nejednoznačně informace týkající se práva odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku. Tyto informace totiž neodpovídaly znění § 1818, § 1831 a § 1832 občanského zákoníku. Žalobce dále jako prodávající neinformoval v souladu s cenovými předpisy spotřebitele o ceně výrobku (gelová vůně do auta) zřetelným označením výrobku cenou a ani informaci o ceně výrobku jinak vhodně nezpřístupnil. Taktéž v obchodních podmínkách spotřebitele řádně neinformoval o podmínkách uplatnění práv z vadného plnění. Byla zde obsažena nesprávná informace o tom, že spotřebiteli lze účtovat náklady při neoprávněné nebo neuznané reklamaci, přestože taková úhrada nákladů je nepřípustná. Správní orgán I. stupně citoval relevantní právní úpravu zákona o ochraně spotřebitele a občanského zákoníku. Konstatoval, že žalobce měl primárně povinnost označit výrobky cenou přímo, jiné možnosti označování výrobků cenou jsou toliko subsidiárními. Poukázal na to, že při posouzení věci vycházel z obchodních podmínek žalobce umístěných na jeho internetových stránkách, z nichž zjistil, že poučení prodávajícího o právu na odstoupení ani možnost uplatnění práv z vadného plnění neodpovídají požadavkům zákona.
15. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný dne 9. 7. 2015 žalobou napadeným rozhodnutím. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobce se dopustil tří správních deliktů. Uvedl, že údajné prozrazení jména podatele podnětu žalobci nemohlo mít souvislost s řízením, ve kterém je posuzováno jednání žalobce při nabídce a prodeji výrobků spotřebitelům. Zdůraznil, že účelem právní úpravy označování zboží cenou je, aby se spotřebitelé seznámili s cenou výrobku okamžitě, aniž by museli činit další nadbytečné úkony směřující k jejímu zjištění. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 2. 3. 2006, č.j. 11 Ca 203/2005-30 a shrnul, že u výrobku gelová vůně do auta, který byl vystaven na prodejně žalobce, nebyla uvedena prodejní cena, která byla dle žalobce dostupná toliko v tištěném a elektronickém katalogu na prodejně. Uvedení ceny v katalogu nepovažoval za dostatečný způsob seznámení spotřebitele s cenou, neboť ten by musel za účelem jejího zjištění vyhledat katalog buď na prodejně či v počítači a v něm daný výrobek nalézt, tedy činit další úkoly směřující ke zjištění konečné ceny výrobku v rozporu s platnou právní úpravou. Uvedl, že ze správního spisu nevyplývá, že by správní orgán I. stupně postupoval při kontrole obchodních podmínek nestandardně, tedy že by stáhl z internetových stránek žalobce obchodní podmínky skryté nebo jinak nedostupné. Naopak správní orgán I. stupně kontroloval obsah obchodních podmínek dostupných v hlavní nabídce na horní liště internetových stránek, přičemž z textu obchodních podmínek nevyplývá, že by byly neaktuální či neplatné. Jestliže žalobce měl k dispozici aktuální obchodní podmínky, měl učinit taková opatření, aby byly spotřebitelům přístupné pod všemi odkazy. Uzavřel, že po spotřebiteli nelze požadovat, aby hodnotil, zdali text pod odkazem *Obchodní podmínky* odpovídá právní úpravě a zda se jinde na internetových stránkách nenachází jiná aktuální verze.

IV.

Posouzení žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

1. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
2. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
3. Žaloba není důvodná.
4. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
5. Podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele užívání nekalých obchodních praktik při nabízení nebo prodeji výrobků, při nabízení nebo poskytování služeb či práv se zakazuje. Nekalé jsou zejména klamavé a agresivní obchodní praktiky.
6. Podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně spotřebitele obchodní praktika je klamavá, opomene-li podnikatel uvést důležitý údaj, jenž s přihlédnutím ke všem okolnostem lze po podnikateli spravedlivě požadovat; za opomenutí se považuje též uvedení důležitého údaje nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem.
7. Podle § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající je povinen informovat v souladu s cenovými předpisy a přímo použitelným předpisem Evropských společenství spotřebitele o ceně prodáváných výrobků nebo poskytovaných služeb zřetelným označením výrobku cenou nebo informací o ceně výrobků či služeb jinak vhodně zpřístupnit.
8. Podle § 13 zákona o ochraně spotřebitele prodávající je povinen spotřebitele řádně informovat o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práva z vadného plnění (dále jen „reklamace“), spolu s údaji o tom, kde lze reklamaci uplatnit.
9. Podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
10. Podle § 24 odst. 7 písm. j) zákona o ochraně spotřebitele prodávající se dopustí správního deliktu tím, že informaci o ceně poskytuje v rozporu s § 12.
11. Podle § 24 odst. 7 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele prodávající se dopustí správního deliktu tím, že neinformuje spotřebitele podle § 13.
12. Zásadní žalobní námitkou ve věci bylo nesprávné právní posouzení § 12 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele správními orgány. Žalobce byl totiž přesvědčen, že spotřebitele jednoznačným způsobem informoval o ceně výrobku, a to prostřednictvím katalogu, jenž byl dostupný jak v tištěné formě na prodejně, tak v elektronické formě na počítači. Soud předně zdůrazňuje, že zákon o ochraně spotřebitele zakotvuje rámec právní ochrany spotřebitelů, jakožto smluvních stran závazkových vztahů, kterým je zapotřebí poskytnout vyšší míru ochrany oproti druhé smluvní straně – podnikatelům/proávajícím či dodavatelům zboží a služeb. Ochrana je uvedeným zákonem poskytována mj. před klamavými obchodními praktikami, spočívajícími především v uvedení nepravdivých informací, či pravdivých informací, které však mohou uvést spotřebitele v omyl. Rovněž tak sem spadá jednání, kdy prodejce opomněl uvést závažné informace, či je záměrně neuvedl, anebo uvedl nesrozumitelně či nejednoznačně. Ochrana před výše uvedenými klamavými praktikami je právě smyslem zákona o ochraně spotřebitele.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

13. Soud odkazuje na ustálenou judikaturu správních soudů, jež se problematikou zpřístupnění informace o ceně výrobků spotřebiteli zabývala, a to konkrétně na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2006, č.j. 11 Ca 203/2005-30, jehož právní věta zní: „*Povinnost prodávajícího informovat spotřebitele o ceně výrobků podle § 12 zákona o ochraně spotřebitele je splněna jen tehdy, pokud jsou poskytované informace spotřebiteli přístupné okamžitě bez toho, že by byl nucen činit jakýkoliv úkon směřující ke zjištění ceny konkrétního výrobku. Infopanel umístěný v lékárně, jehož prostřednictvím lze získat informaci o ceně prodávaných doplňkových výrobků, může být vhodným doplňkovým zdrojem informací; sám o sobě však nezajišťuje jiné vhodné zpřístupnění informace o ceně výrobků ve smyslu citovaného ustanovení.*“ Taktéž soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2016, č.j. 7 As 15/2016-23, jehož první právní věta stanoví následující: „*Zveřejnění ceníku služeb penzionu na webových stránkách, na které odkazuje jídelní lístek v restauraci náležící k penzionu, nelze považovat za jiné vhodné zpřístupnění informace o ceně ubytovacích služeb ve smyslu § 12 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 27.12.2015. Informace o ceně ubytovací služby musí být přinejmenším viditelně přítomna v provozovně, v níž je služba nabízena, aniž by spotřebitel nejprve musel projevit o službu zájem nebo učinit jiný srovnatelný úkon.*“
14. Výše uvedené závěry správního soudů lze plně vztáhnout i na nyní posuzovanou věc. Správní orgány u žalobce zjistily, že u výrobku - gelová vůně do auta nebyla uvedena prodejní cena. Cena výrobku byla obsažena toliko v žalobcově katalogu, jenž byl dostupný jak na prodejně v tištěné formě, tak v elektronické formě na počítači. Tento skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný, a rovněž má oporu ve správním spise. Je tak zřejmé, že informace o ceně výrobku nebyla viditelně na provozovně žalobce uvedena, tudíž pokud měl spotřebitel o výrobek zájem, musel vyvinout zvýšenou aktivitu k jejímu zjištění. Konkrétně spotřebitel musel nalézt katalog a v něm nalistovat či se proklikat na příslušný výrobek. Přičemž katalog výrobků, byť s cenami výrobků v souladu s § 12 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele, umístěný v prodejně a na počítači sám o sobě není způsobilý zajistit vhodné zpřístupnění informace o cenách výrobku. Dle názoru soudu spotřebitel v dané věci neměl k dispozici informace, na jejichž základě mohl snadno a jednoznačně zjistit cenu výrobku a bez dalšího tak učinit kvalifikované spotřebitelské rozhodnutí. Proto námitka žalobce spočívající v tvrzení o řádném informování spotřebitele o ceně výrobku - gelové vůně do auta nemůže obstát.
15. Soud se neztotožnil ani s námitkou nesprávného procesního postupu správních orgánů, který měl spočívat v údajném sdělení jména osoby, která podala na žalobce podnět ve věci. Je pravdou, že podnět k zahájení kontroly u žalobce je součástí správního spisu. Soud však má shodně se správními orgány za to, že údaj o osobě podávající podnět není způsobilý nikterak ovlivnit zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Ani sám žalobce netvrdí, jakým způsobem mělo být tímto pochybením zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv.
16. Jako nedůvodnou soud posoudil i námitku nesprávně zjištěného skutkového stavu věci. Žalobce správním orgánům vytkl, že ve věci vycházely z nesprávných obchodních podmínek. Soud upozorňuje, že žalobce potvrdil, že v době, kdy probíhala kontrola, byly na jeho internetových stránkách instalovány obchodní podmínky s platností ode dne 1. 3. 2011, z nichž správní orgán I. stupně při rozhodování vycházel. Žalobce se však bránil tím, že současně s tímto starším a neplatným znění obchodních podmínek bylo na jeho internetových stránkách k dispozici i jejich nové a správné znění. Žalobce toto tvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

nikterak nedoložil ani ve správním řízení ani v řízení před soudem. Soud tak ve věci vycházel toliko z listin založených ve správním spise a zjistil, že správní orgán pořídil kopii náhledu internetových stránek žalobce dne 9. 5. 2014, přičemž z něj nevyplývá, že by zde byly uloženy několikery obchodní podmínky. Taktéž z textu obchodních podmínek platných od 1. 3. 2011 nevyplývá, že se jedná o neplatné či neaktuální podmínky. Navíc sám žalobce potvrdil, že až po kontrole správních orgánů tyto „staré“ obchodní podmínky ze svých stránek odstranil. Za situace, kdy žalobce neunesl břemeno důkazní ke svému tvrzení o existenci nových a řádných obchodních podmínek, správní orgán I. stupně postupoval ve věci správně, když při posouzení jednání žalobce vycházel z obchodních podmínek platných ode dne 1. 3. 2011.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. května 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.